

aftale mellem de lande, som kunne blive enige om det, desværre også Danmark, men uden for Traktaten.

Så snart det bliver skrevet ind i Traktaten, er England nødt til at være med. Det skal nemlig være med enstemmighed, ellers kan man ikke lave om i Traktaten. Det går jeg ud fra stadig væk gælder, dér kan man nemlig ikke bruge artikel 235, hvilket i øvrigt også er med enstemmighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbage-trækning af beskæftigelsesforslag.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Kristian Thulesen Dahl (DF).

(Fremsat 10/10 96).

Sammen med denne sag foretoges:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om flertals-afgørelser om afgifter.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) og Keld Albrechtsen (EL).

(Fremsat 10/10 96).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): I forhandlingsgrundlaget af 12. december 1995 er en indsats på beskæftigelsesområdet fremhævet som en dansk hovedprioritet i regeringskonferencen. Regeringen har fremlagt et dansk forslag om beskæftigelse i regeringskonferencen. Folketingets Europaudvalg blev orienteret om forslaget. Det danske forslag om beskæftigelse må siges at have været en succes. Det har i meget høj grad været med til at præge konferencens diskussioner om emnet. De danske synspunkter er klart afspejlet i de tekster, som det irske formandskab hidtil har fremlagt om beskæftigelsen.

Tre ting ligger fast: For det første er beskæftigelse en dansk hovedprioritet i regeringskonferencen, for det andet er der voksende tilslutning blandt de øvrige medlemslande til, at regeringskonferencen skal have fremadrettede initiativer på beskæftigelsesområdet til resultat, og for det tredje kan det konstateres, at denne voksende tilslutning i meget høj grad er et resultat af den danske regerings vedvarende og stædige arbejde og indsats.

Derfor kan jeg svare helt kort og klart: Nej, regeringen vil naturligvis ikke trække det danske forslag tilbage. Jeg kan tværtimod love, at regeringen fortsat vil arbejde målrettet på at sikre, at regeringskonferencen bringer et godt og fremadrettet resultat på dette centrale område.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke min forundring over, at netop et sådant forslag kan samle hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl. At det med andre ord er det yderste højre og det yderste venstre, der kan samles i en fælles bestræbelse for, at der ikke skal ske fremskridt på beskæftigelsesområdet i den nye traktat.

I regeringsens forhandlingsgrundlag fra december 1995 er spørgsmålet om miljøafgifter et emne, der er udførligt behandlet. Det fremgår, at regeringen vil arbejde for, at der til Traktatens miljøbestemmelser knyttes en erklæring eller protokol, der gør det muligt med kvalificeret flertal at indføre afgifter til løsning af miljøproblemer, som er grænseoverskridende. I forlængelse heraf fremlagde Danmark i september forslag om traktatændringer. Det er et ambitiøst forslag på miljøområdet. Det indeholder fire hovedelementer: indskrivning i teksten i Traktaten af princippet om en bæredygtig udvikling, indarbejdelse af miljøhensyn i sektorpolitikker-

ne, gennemførelse af det indre marked under respekt for miljøet og endelig forslaget om miljøafgifter.

Målsætningen er at muliggøre vedtagelse af miljøafgifter med kvalificeret flertal. Det foreslås i en protokol til Traktaten at opstille en liste over præcis, hvilke miljøafgifter der skal kunne vedtages med kvalificeret flertal. Det er ikke en glidebane. En protokol har samme status som en traktat og kan derfor kun ændres ved en ny regeringskonference. Jeg må derfor klart afvise påstanden om, at det danske forslag er en glidebane, der indebærer afgivelse af kompetence på det fiskale område. Danmark foreslår jo netop en protokol med en præcis afgrænsning af, hvilke miljøafgifter der skal omfattes.

Den generelle finans- og fordelingspolitik skal selvfølgelig fortsat være en national kompetence. Forslaget er altså i fuld overensstemmelse med regeringens forhandlingsgrundlag, der blev støttet af et bredt flertal i Folketinget i december sidste år. Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg i overensstemmelse med gældende procedurer. Regeringen ønsker derfor selvfølgelig ikke at trække forslaget vedrørende flertalsafgørelser om afgifter tilbage. Det vil være et forkert signal. Danmark skal fastholde rollen som ledende i EU på miljøområdet.

Op tillad mig i øvrigt i forbindelse med dette at spørge: Når man nu specielt fra Enhedslisten og Dansk Folkeparti koncentrerer sig om den del af miljøpolitikken, som vedrører flertalsafgørelser på afgiftsområdet, har jeg derefter ret til at slutte, at de to partier også er tilhængere af, eller i hvert fald ikke modstandere af, de øvrige forslag, regeringen har fremlagt på miljøområdet?

Det ville være interessant at høre, om der dog var noget, som de to partier kunne tilslutte sig. Eller er det sådan, at de to partier er uenige om dette? Også dette vil selvfølgelig have en vis interesse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til bedømmelse af det her vil jeg godt spørge ministeren, om det er korrekt, at det, som var det afgørende element i regeringens forslag om beskæftigelsespolitikken, nemlig disse gennemførelsesforanstaltninger, der kunne træffes med kvalificeret flertal, er droppet i forhandlingerne i EU. Hvis det er tilfældet, så er det, der er tilbage, jo varm luft, og så må jeg da erkende, at så er

vi da nået et skridt videre, men det er jo ikke nået gennem påvirkning af ministeren, men alene nået, fordi ministeren ikke kunne komme igennem med andet i EU.

Jeg vil så blot sige, at når Dansk Folkeparti og Enhedslisten kan enes om de her forslag, så er det, fordi vi er enige om, at vi skal kunne føre skattepolitik her i Danmark uden indblanding fra EU. Vi skal kunne føre økonomisk politik og beskæftigelsespolitik uden indblanding fra EU. Det vil Enhedslisten bruge til at føre socialistisk politik med her i Danmark. Det vil Dansk Folkeparti uden tvivl bruge til at føre den modsatte politik, men vi er enige om, at det ikke er EU, der skal føre den politik.

Ove Fich (S):

For så vidt angår forslaget til folketingsbeslutning om tilbagetrækning af beskæftigelsesforslag, kan vi ikke tilslutte os det.

Vi står bag den beslutning, der blev truffet her i Folketinget den 12. december 1995, som gjorde det klart, at beskæftigelsen er en hovedprioritet på regeringskonferencen. Vi ønsker, at der laves stærkere instrumenter til at lave en koordineret fælles indsats til fordel for beskæftigelsen. Derfor en klar afvisning af dette forslag.

For så vidt angår det andet forslag, må jeg for det første sige, at overskriften til det efter min opfattelse er vildledende. Det kaldes et forslag om flertalsafgørelser om afgifter, og man opfordrer regeringen til at trække sit forslag om flertalsafgørelser om afgifter tilbage. Regeringen har ikke stillet noget forslag om flertalsafgørelser om afgifter. Regeringen har stillet et forslag, som vi klart støtter, om flertalsafgørelser på miljøafgifter efter en helt konkret positivliste – og vel at mærke miljøproblemer, som er grænseoverskridende.

Derfor går jeg ud fra, at det er en teknisk fejl, at man har forfattet forslaget på denne måde, og at det ikke er et forsøg på bevidst vildledning. Det havde i øvrigt også klædet forslagsstillerne, hvis man havde understreget, at der er tale om minimumsafgifter, og at der er tale om, at provenuet skal tilfalde medlemsstaterne. Vi synes i Socialdemokratiet, at det er et vældig godt og meget konkret udspil, og vi støtter det klart.

At Dansk Folkeparti mener, at de to forslag om beskæftigelse og miljøafgifter ikke bør nyde fremme på regeringskonferencen, forstår vi sådan set godt, men det er mere underligt, at også Enhedslisten har denne holdning. Enhedslisten ønsker i udlandet ofte at præsentere sig

som den rødgrønne alliance. Jeg må sige, det er falsk varebetegnelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ove Fich sagde, at listen over de ting, som man ville give EU ret til ved flertalsafgørelser at lægge afgifter på, var konkret. Vi andre ved jo ikke, hvad det er for afgifter, som man har tænkt sig at EU skal kunne beslutte. Men hvis hr. Ove Fich ved det, så tror jeg, at både ordførerne, der er her til stede, og befolkningen vil være stærkt interesseret i at få det at vide.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det må undre mig, at hr. Keld Albrechtsen ikke kender forslaget. Det er jo således, at de danske forslag til regeringskonferencen er offentliggjort. Aviserne har omtalt dem fyldigt, og jeg tror derfor, at alle, der ønsker at kende det danske forslag om flertalsafgørelser på grænseoverskridende miljøafgifter, kender disse forslag.

Charlotte Antonsen (V):

Undtagelsesvis har jeg faktisk sympati for Enhedslistens forslag, men kun det første om, at man skal trække beskæftigelsesforslaget, som man har fremsat på Danmarks vegne, tilbage. Og jeg har selv foreslået det før.

For det første er jeg ikke enig med regeringen i, at beskæftigelsesforslaget har dansk topprioritet. Det er i hvert fald ikke Venstres topprioritet på denne her regeringskonference. For os er topprioriteten Østudvidelsen.

Om beskæftigelsesforslaget kan man sige, at den del af beskæftigelsesforslaget, der drejer sig om at skrive lidt mere ind i Traktaten i et nyt afsnit om beskæftigelse, har vi ikke så meget imod, for det har ikke så meget indhold. Men det, der jo ligger underneden, er et reelt ønske fra især socialdemokratiske kræfter om, at vi skal til at give flere offentlige penge til at lave det, vi kalder kunstige job i EU.

Og beskæftigelsesforslaget hænger jo sammen med det, man gjorde i forbindelse med det danske formandskab, hvor man jo startede hele diskussionen om det store TEN-projekt, hvor EU skal poste flere penge ud i transnationale netværk, og den idé, at man ved hjælp af offentlig støtte skaber nogle arbejdspladser i en periode, tror vi ikke på.

Vi tror ikke, det er den vej, man skal gå, hvis man skal skabe ekstra beskæftigelse. Derfor

mener vi ikke, at det er et særlig fornuftigt forslag, der er kommet fra regeringen, så vi er ikke begejstrede for det. Vi så altså gerne som sagt, at regeringen i stedet for at fremsætte forslag om beskæftigelse havde fremsat nogle forslag om nogle af hovedpunkterne på regeringskonferencen.

Vedrørende det andet forslag, B 26, om flertalsafgørelser på afgifter, er vi direkte uenige med forslagsstillerne. Venstre går ind for flertalsafgørelser, og det gør vi igen i lyset af Østudvidelsen. Hvis vi skal have flere lande med i EU, så skal vi for at sikre effektivitet have flere flertalsafgørelser, ellers sker der ikke noget på de områder, hvor der i dag er enstemmighedskrav.

I Venstre finder vi også, at et område som miljøafgifter er særdeles velegnet til at løse på europæisk plan. Og det er igen en årsag til, at vi så gerne så, at vi fik flertalsafgørelser på området, så vi fik en europæisk CO₂-afgift i stedet for en dansk CO₂-afgift, som entydigt lægger nogle ekstra byrder på danske virksomheder, uden at det i øvrigt kommer til at spille nogen som helst rolle for den samlede CO₂-udledning i denne verden.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg mener, at jeg hørte godt efter, hvad fru Charlotte Antonsen sagde, men det blev ikke klart for mig, hvorvidt Venstre vil støtte Dansk Folkepartis og Enhedslistens beslutningsforslag om beskæftigelse. Det vil jeg egentlig gerne vide. Hvis det kommer til afstemning i den form, det har nu, hvilken knap vil Venstre så trykke på – den røde eller den grønne?

Og så for måske at hjælpe lidt på svaret, vil jeg da erindre om, at der findes et forhandlingsgrundlag, hvor alle disse her tanker er indeholdt, og det blev vedtaget her i Folketinget den 12. december 1995, og da stemte Venstre, så vidt jeg husker, ved at trykke på den grønne knap.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu skulle vi jo nødigt opleve, at Venstre endnu en gang forsøger at give en gratis omgang her i debatten, så jeg venter også spændt på svaret på hr. Ove Fichs spørgsmål og faktisk endnu mere spændt – det skal man jo mærke sig – fordi ministeren gjorde denne sag til et kabinetsspørgsmål. Derfor er Venstres svar jo ikke uden interesse.

Jeg hørte ministeren sige, at regeringen ikke vil trække dette forslag tilbage. Det forstår jeg sådan – ministeren kan korrigere mig, hvis jeg fortolker det forkert – at regeringen dermed har gjort det til et kabinetspørgsmål. Ellers kan en minister jo ikke bruge den formulering: Vil ikke rette sig efter Folketinget, selv om Folketingets flertal sagde, at man skulle trække det tilbage. Så jeg går ud fra, at regeringen vedstår sig, at vi her drøfter et kabinetspørgsmål.

Så vil jeg blot vedrørende CO₂-afgiften spørge fru Charlotte Antonsen – for det kan man jo åbenbart støtte fra Venstres side, dette med at afgiftspolitikken lægges ind under EU – om det ikke er væsentligt klogere at overlade det til frivillige aftaler mellem de lande, der vil. Så kunne der måske opnås resultater.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Venstre er altid med på at vælte regeringen, hvis Enhedslisten tør.

Altså, som jeg sagde, er det et forslag, vi selv har stillet. Da vi forhandlede beskæftigelsesforslaget med regeringen, sagde Venstre hverken ja eller nej. Da var det på regeringens eget ansvar, at man fremsatte forslaget. Vi har aldrig fundet, at det var en hovedprioritet. Det er rigtigt, at vi har sagt ja til det samlede traktatgrundlag, og så har vi samtidig sagt, at vi også mener, regeringen skal have ret vide rammer til så at gøre, som den vil, men beskæftigelsesforslaget har aldrig været et Venstreforslag.

Og så er der kommet det yderligere til, at det jo har vist sig i EU, at ideen om at pøse offentlige penge ud for at skabe nye job ikke holder, for de andre lande er meget mere optaget af at komme med i ØMU'ens tredje fase, end de er af at forsøge sig med gamle socialdemokratiske modeller på beskæftigelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg er lidt ked af at insistere på dette sene tidspunkt, men der ligger altså et forslag til beslutning foran os om tilbagetrækning af beskæftigelsesforslaget, og det er kun på 1½ linje, så det er jo til at overskue, og hvis det kommer til afstemning her om et stykke tid, så er det dog vigtigt at vide, hvad Venstre stemmer.

Bliver det et ja eller et nej til dette beslutningsforslag? Det vil være rart for os at vide allerede for nærværende.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må bare korrigere en enkelt ting i fru Charlotte Antonsens indlæg for et øjeblik siden, for fru Charlotte Antonsen sagde, at Venstre jo afstod og overlod det til regeringen i forbindelse med Europaudvalgets behandling osv. at diskutere dette her beskæftigelsesudspil. Må jeg minde om, at Venstre har været med til at vedtage en beretning, jeg tror det var den 11. september i år, som jo netop betyder, at regeringen ikke skal søge mandat og dermed opbakning fra partier i Europaudvalget. Det er jo derfor, vi ikke kender de enkelte partiers endelige holdning til det her.

Det er jo også en af grundene til, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti har været tvunget til at tage denne her sag i Folketingssalen for klart at få at vide, om partierne står bag regeringens politik på regeringskonferencen.

Og det er også derfor, jeg ville synes, det var helt naturligt, hvis Venstre i lighed med andre partier sagde, at der her altså er et punkt, hvor regeringen er gået for vidt, og derfor må partierne markere over for regeringen, at det her ønsker man altså ikke skal være dansk politik på regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Ove Fich forsøger at afkræve mig et svar. Som bekendt behandles beslutningsforslag jo i to omgange, og så ligger der en udvalgsbehandling imellem. Så tiden vil vise, om Venstre stemmer rødt eller grønt til dette forslag.

Kent Kirk (KF):

Jeg må jo også sige, at tingene udvikler sig politisk interessant, for jeg havde egentlig opfattet disse her to beslutningsforslag i overensstemmelse med det, hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på – at det, man ønskede, var ligesom at få en debat, hvor partierne kunne erklære deres politiske holdninger til disse her ting.

Derfor kan jeg heller ikke uden videre acceptere det, som hr. Ove Fich siger, at den dagsorden, der blev vedtaget i december 1995, binder de partier nøjagtig til ordlyden i de forslag, der er lagt frem. For det er jo rigtigt, som hr. Thulesen Dahl har sagt, at vi har accepteret en procedure i Folketingets Europaudvalg, som gør, at regeringen kan fremlægge sine forslag.

Men det betyder da ikke, at partierne umiddelbart siger ja til hver enkelthed i de pågældende forslag. Og det vil jeg da gerne have, at

udenrigsministeren bekræfter: at vi også i Euro-paudvalget har gjort opmærksom på, at vel går vi ind for, at man skal kunne koordinere beskæftigelsespolitikken i det europæiske samarbejde – vi er endda stærke tilhængere af det – men der er da også elementer i det forslag, regeringen har lagt frem, som vi har været meget skeptiske over for.

Og her har vi specielt været skeptiske over for det, hr. Keld Albrechtsen har været inde på: spørgsmålet om, at tilskyndelsesforanstaltninger kan vedtages med kvalificeret flertal i Ministerrådet. Jeg husker i hvert fald tydeligt, hvordan jeg har gjort opmærksom på, at jeg dér syntes, regeringen gik for vidt.

Jeg synes da, at det er fint, at Kommissionen kan komme med forslag til tilskyndelsesforanstaltninger, men altså uden videre at skulle acceptere, at de så kan vedtages med kvalificeret flertal, det er at gå meget, meget langt i retning af at give Kommissionen mulighed for at få indflydelse på de enkelte medlemslandes beskæftigelsespolitik – og det er jo efter vores opfattelse at gå videre end at koordinere nogle ting.

Men der er jo ikke noget nyt i det, jeg siger her. Det har vi også sagt offentligt tidligere, og det står vi selvfølgelig ved. Men det er klart, at hvis det er sådan, at Enhedslisten går efter noget helt andet med de her forslag, nemlig regeringsstorm, så må vi jo vurdere forslagene ud fra det. Og det er ikke bare et spørgsmål om at få en offentlig og åben debat omkring de pågældende forslag.

Det samme har vi også gjort opmærksom på vedrørende forslagene om flertalsafgørelser om afgifter, dér er vi da heller ikke begejstrede for det, regeringen har lagt frem. Vi erkender, at der er nogle problemer i den fortolkning, vi har i Traktaten i dag, hvor man siger, at man godt kan vedtage miljøafgifter ved flertalsafgørelser med kvalificeret flertal, hvis det er rene miljøafgifter. Men lige så snart man kommer over i et spørgsmål om, hvorvidt det er fiskale afgifter, så kræver det enstemmighed.

Det er klart, det skaber nogle problemer. Det skaber specielt problemer her i Danmark, når et flertal i Folketinget vedtager en CO₂-afgift med Enhedslistens stemmer. Så giver det nogle vanskeligheder, nogle problemer for dansk erhvervsliv, fordi netop en CO₂-afgift jo ville være meget bedre at leve med, hvis den var vedtaget på europæisk plan.

Derfor er det klart, at vi er parat til at gå ind og se på den gråzone. Men vi synes bare, at

regeringens forslag på regeringskonferencen åbner for store problemer, for når man nævner en positivliste – og så kan man jo selv lægge de forslag frem i positivlisten, som man kan lide – så åbner man jo også for, at alle de andre lande kan komme med en række forslag. Op så er det et spørgsmål, om man ikke bevæger sig ud på glidebanen, om man ikke i virkeligheden indfører et system, hvor man kan indføre almindelige fiskale afgifter med kvalificeret flertal. Det er den frygt, vi har.

Men det må regeringen nu prøve at se om de kan forhandle på plads på en sådan måde, at vi kan leve med de her ting. Det, vi så bare stiller som et ufravigeligt krav, er, at finder vi, hvad kan man sige, modellen for at bevæge sig ind i denne her gråzone, må det være et ufravigeligt krav, at de afgifter, der så kommer ind, som man så kalder miljøafgifter med en eller anden procentdel fiskal karakter i sig, så også går til miljøforbedringer og ikke til at fylde op i en eller anden statskasse.

For problemet er jo, at vi må se i øjnene, at vi også kan blive præsenteret for forslag fra Kommissionens side, hvor vi så kan opleve, at de andre lande stemmer en afgift, som vi er imod, ned over de danske borgere. Derfor synes vi, at det her kræver, at man er meget, meget opmærksom på alt det her, så vi forhindrer, at vi bevæger os ud på en glidebane; men vi respekterer, at regeringen har lagt forslagene frem og forhandler dem dernede. Den procedure har vi sagt ja til.

Men det er klart, at hvis det er sådan, at hr. Keld Albrechtsen nu opfatter beslutningsforslaget som værende et forslag om en regeringsstorm, så vil vi vurdere det i udvalget og forbeholde os vores stilling til den endelige anden behandling. Men vi afventer meget Enhedslistens videre politik på det område.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg synes ikke, at der skal opstå misforståelser. Jeg er helt enig med hr. Kent Kirk i, at vi jo ikke på nuværende tidspunkt kan afkræve Det Konservative Folkeparti et svar på, hvad der bliver resultatet af en regeringskonference, for det kender vi af gode grunde ikke endnu, så det er helt klart, at det er heller ikke det, der er ønsket.

Men længe inden vi kommer til resultatet af regeringskonferencen, kommer vi en situation, hvor vi skal tage endelig stilling til to beslut-

ningsforslag, som hedder, at man midt under forhandlingsforløbet skal trække to centrale forslag fra dansk side. Det bliver i en situation, hvor vi stadig væk ikke kender slutresultatet på regeringskonferencen, og derfor er spørgsmålet selvfølgelig: Hvad er holdningen i den situation, hvor der ligger to uændrede forslag, som vi kender i dag? Jeg vil gerne endnu en gang spørge til De Konservatives holdning.

Nu var jeg ikke så heldig at få svaret fra Venstre, men det er det, der er det centrale, for det er helt klart, at vi ved en senere lejlighed kommer til en evalueringsfase på regeringskonferencen. Herom ingen tvivl.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige til hr. Kent Kirk, at regerings-spørgsmålet ikke vil indgå i Enhedslistens overvejelser vedrørende vedtagelsen af disse to forslag.

Jeg noterede mig bare, at sådan som ministeren formulerede sig, var regeringen indstillet på, at den ikke ville efterkomme en beslutning, og dermed opfatter jeg det sådan, at ministeren gjorde det til et kabinetsspørgsmål. Det vil ikke hindre, at Enhedslisten fortsat gør alt, hvad vi kan, for at sikre en vedtagelse. Jeg ved ikke, om jeg kan sige det mere klart.

Så vil jeg blot spørge hr. Kent Kirk, ligesom jeg spurgte fru Charlotte Antonsen: Hvis vi nu snakker CO₂-afgift, så vil det jo ikke have nogen virkning at vedtage en traktatbestemmelse om kvalificeret flertal i EU, for der vil ikke være det nødvendige kvalificerede flertal, og vil det så ikke være langt bedre, at vi f.eks. aftaler med Tyskland, Beneluxlandene og de nordiske lande, at vi her har et område, hvor der er CO₂-afgift? Så kan vi da i det mindste opnå nogle resultater.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for hr. Keld Albrechtsens sidste indlæg, for her trækker hr. Keld Albrechtsen jo voldsomt i land, og det gør det så også nemmere for mig at svare på hr. Ove Fichs spørgsmål.

Da jeg kom ned i Folketingssalen og vi skulle behandle de her spørgsmål, tænkte jeg, at vi da selvfølgelig ikke kan opføre os som fuldstændige tåber i EU-sammenhæng med en regering, der først har kunnet fremsætte nogle forslag, som vi så senere vedtager skal trækkes tilbage igen; det ser jo fuldstændig tåbeligt ud.

Det er klart, at hvis det var sådan, at hr. Keld Albrechtsen i virkeligheden mente, at man ved at fjerne regeringen og ved at få en ny regering til at forhandle de ting kunne komme tættere på de politiske holdninger, som Enhedslisten og nu også Dansk Folkeparti har, hvor både Det Konservative Folkeparti og Venstre er mere kritiske på disse områder end den nuværende regering, var vi parat til at se på det. Men jeg forstår, at det altså ikke er det, Enhedslisten i virkeligheden går efter.

Derfor er den konservative folketingsgruppes holdning helt klar: Vi ønsker ikke at opføre os tåbeligt på den internationale scene, og derfor vil vi ikke være med til at gennemføre sådan noget som det her, hvor vi påtvinger en regering, at den skal trække nogle forslag tilbage, som den har fremsat på regeringskonferencen.

Vedrørende CO₂-afgiften mener vi helt ærligt, at det bedste, vi kan gøre, når vi nu skal leve med den i Danmark, er at få den indført på europæisk plan og ikke bare sådan drypvis rundt omkring.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil blot sige til hr. Kent Kirk, at jeg ærligt talt ikke forstår, at hr. Kent Kirk kan være med til at give regeringen et mandat til at sætte sig ud på den glidebane, som hr. Kent Kirk selv for et øjeblik siden så glimrende beskrev, og som jo er årsagen til, at vi har fremsat dette forslag. Jeg må også sige til hr. Kent Kirk, at jeg ikke har trukket noget tilbage, trukket noget i land eller lignende.

Jeg har noteret mig, at hvis regeringen kommer i den situation, at der er et flertal i Folketinget, som pålægger den at trække de to forslag tilbage, agter den ikke at gøre det, og det har jeg opfattet sådan, at regeringen betragter det som et kabinetsspørgsmål. Det, jeg så siger nu, er, at det ikke vil afholde Enhedslisten fra at være med til at gennemføre disse beslutningsforslag.

Jeg kan da ikke sige det mere klart, og jeg kan ikke se, at det er en tilbagetrækning af noget som helst, jeg har sagt tidligere. Hr. Kent Kirk kan jo have de motiver, han vil, men jeg har kun de saglige motiver at forhindre, at de forslag bliver fremsat i EU, men hvis hr. Kent Kirk og Venstre har andre motiver og ønsker at benytte dette her til at skabe en debat om regerings-spørgsmål, ja, så kan Venstre og De Konservative jo gøre det, for sådan ligger mandatfordelingen. Det var blot det, jeg gjorde opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver på baggrund af den seneste diskussion nødt til at spørge hr. Kent Kirk, om ikke Det Konservative Folkeparti har begået en brøler, i og med at Det Konservative Folkeparti har bidraget til vedtagelsen af den seneste beretning af 11. september i år om, at regeringen ikke skal søge mandat i Europaudvalget forud for fremlæggelse af væsentlige initiativer på regeringskonferencen.

Jeg kan nemlig forstå, at Det Konservative Folkeparti faktisk er afgørende imod centrale dele af regeringens oplæg på beskæftigelsesområdet og fiskale afgifter på EU-plan, men man har accepteret en procedure, der gør, at man ikke på nogen måde vil manifestere det over for regeringen. Man vil i Europaudvalget sige, at regeringen ikke skal søge mandat, og man vil ikke efterfølgende, når vi så er nogle partier, der trækker sagen ned i Folketingssalen for at få partiernes holdning, stemme efter sin overbevisning.

Sådan som jeg hører hr. Kent Kirks sidste indlæg, så siger hr. Kent Kirk, at man ikke ville bringe regeringen i den situation, fordi det ville være forkert at bringe Danmark i den situation, at vi først fremsætter et forslag på regeringskonferencen og efterfølgende bliver tvunget til at trække det tilbage.

Jeg kan ikke nå til anden konklusion, end at Det Konservative Folkeparti må have begået en stor brøler, da partiet medvirkede til at vedtage den beretning, som er gældende.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, at hr. Keld Albrechtsen udsender nogle forvirrede signaler. Det ene øjeblik hører vi det ene fra talerstolen og det næste øjeblik det andet, men nu vil vi lytte meget til, hvad hr. Keld Albrechtsen siger under det videre forløb, for den her sag afklares jo ikke i dag; så det er vi meget spændt på.

Om vi har begået en brøler? Ja, det kan man diskutere. Vi opfattede det på den måde, at vi mente, at den til enhver tid siddende regering skulle have en vis frihed til at forhandle på regeringskonferencen, og vi accepterede så, efter at vi forhandlede beretningen, at sådan skulle det være; men vi sagde jo samtidig, at det ikke betyder, at vi er enige i alt, hvad regeringen lægger frem, og derfor har vi selvfølgelig også ret til at pege på de steder, hvor vi mener, rege-

ringen eventuelt går for langt, og på de steder, hvor den ikke går langt nok. Det er det, vi gør, og så må vi se på, hvad slutresultatet er.

Når man har en meget kompliceret proces, som en regeringskonference er, tror jeg, det er klogt, at man ikke binder regeringen for hårdt, men det betyder selvfølgelig også, at regeringen skal have en vis disciplin og også lytte til, hvad Folketingets partier siger; det går vi da også ud fra at regeringen gør i den her sag.

Og i øvrigt tror jeg ikke – nu skal vi jo vente på det svar, som hr. Keld Albrechtsen har spurgt til om tilskyndelsesforanstaltninger – at der er ret mange lande, der er særlig begejstrede for det her, så risikoen for, at det bliver vedtaget på regeringskonferencen, tror jeg er minimal.

Elisabeth Arnold (RV):

Begge de to forslag her, beslutningsforslag nr. B 25 og beslutningsforslag nr. B 26, vil få et nej fra Det Radikale Venstre, og jeg vil kort begrunde hvorfor.

Det Radikale Venstre stod bag regeringens forhandlingsoplæg til regeringskonferencen, som blev udformet i efteråret 1995, og vi mener, det var rigtigt af regeringen at fremlægge et beskæftigelsesafsnit, og vi mener, at beskæftigelsen er en vigtig del af de emner, som regeringskonferencen skal beskæftige sig med, og derfor må det blive et nej til B 25.

Med hensyn til B 26 vil vi godt sige, at generelt ønsker vi ikke flertalsafgørelser om afgifter. Men vi mener, at der i forhandlingsgrundlaget fra december 1995 er indformuleret en meget præcis ordlyd, som vi fra Det Radikale Venstres side kan gå ind for, som beskriver, under hvilke betingelser der kan indføres flertalsafgørelser og miljøafgifter. Vi er klar over, at reglerne skal formuleres meget præcist, og det arbejder vi så på. Derfor kan vi ikke stemme for Enhedslistens og Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Annette Just (FP):

Det var med stor undren, jeg sad og lyttede til udenrigsministerens fremlæggelse af regeringens opfattelse af de her to beslutningsforslag, mest af alt fordi udenrigsministeren – selv om han i sin begyndelse som sædvanlig, om jeg så må sige, talte om, at det er forhandlingsoplægget, som er vedtaget, og det har vi hørt så mange gange, for det siger regeringen hver eneste gang, vi overhovedet taler om noget som helst i forbindelse med denne her regeringskonference – så sandelig også sagde, at det med beskæfti-

gelsesforslaget var hovedprincippet i regeringskonferencen.

Halløjsa, hvor blev alle de fine ord af, som udenrigsministeren selv har været med til at stå og sige her på Folketingets talerstol, om, at nu gjaldt det om, at vi fik de øst- og centraleuropæiske lande med? Og hvor man dog også flere gange har måttet give mig ret i, at noget af det vigtigste for at få de øst- og centraleuropæiske lande med er at få lavet en landbrugsreform, at få set på strukturfondene og få dem i det mindste effektiviseret, rationaliseret og i øvrigt skåret ned, for ellers vil der ikke være råd til det.

Men nu får vi altså at vide, at regeringens hovedprincip i virkeligheden er at få gennemført det her beskæftigelsesforslag, så vi kan få nogle EU-penge til at lave nogle nye projekter for. Det er interessant tale, og det er ny tale, som i hvert fald ikke tidligere er fremkommet så klart og tydeligt. Det må have sneget sig ind ad bagdøren et eller andet sted, og nu står det altså i dag som udenrigsministerens hovedprincip.

Jeg behøver vel dårligt at forklare, at hele det beskæftigelsesforslag, som regeringen har prøvet på at fremlægge som værende en del af regeringskonferencen for at få flere EU-penge bl.a. til Danmark, er Fremskridtspartiet inderligt imod, og derfor kan vi godt støtte beslutningsforslaget; der er ingen, der behøver være nervøs for andet. Men jeg forstår simpelt hen ikke, at regeringen i den grad har forsøgt at underminere sine egne standpunkter.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at hver gang EU går ind og begynder at støtte disse fine, forkromede beskæftigelsesprojekter, koster det mindst – mindst – 1,5 ecu for borgerne, hver gang der bliver givet 1 ecu ud. Fremskridtspartiet er imod al den form for støtte. Offentlig støtte er ikke vejen frem til ærlig beskæftigelse.

Angående det andet beslutningsforslag, nr. B 26, om flertalsafgørelser ved afgifter eller miljøafgifter – for min skyld kan det såmænd være det samme, nu står der kun afgifter, men jeg ved udmærket godt, at regeringens forslag på nuværende tidspunkt drejer sig om flertalsafgørelser ved miljøafgifter – behøver der ikke at herske et sekunds tvivl om, at Fremskridtspartiet er inderlig modstander af nye afgifter og nye skatter og imod, at EU overhovedet på nogen tænkelig måde kan begynde at bruge sådan nogle skatteskruer over for de stakkels borgere i EU, for slet ikke at tale om danskerne. Og så vil regeringen tilmed have det med kvalificeret

flertal, sådan at man kan tvinge de dér fjollede lande – såsom England – som måske kan være lidt imod, kan vippe dem ud og sige: Vi beslutter det alligevel. Hvad er det for en indstilling at have?

Hvis man overhovedet skal have sådan noget – og det må guderne forbyde – så skal det i hvert fald være med flertalsafgørelse, sådan at vi forhåbentlig kan finde et godt og sikkert flertal her i Folketinget til at forhindre, at den slags overhovedet kan gennemføres.

Men udenrigsministeren stillede også det spørgsmål – godt nok ikke til Fremskridtspartiet, men til Dansk Folkeparti og til Enhedslisten – om man kunne gå ind for resten af miljøpolitikken, men udenrigsministeren behøver ikke at være et sekund i tvivl, for jeg har sagt det flere gange:

Fremskridtspartiet synes, at det, at EU beskæftiger sig med miljøpolitik, når vi taler om grænseoverskridende forurening, er en god idé, for vi skal naturligvis have fælles regler på dette område; men vi skal ikke have afgifter og skatter her, for det er ikke den måde, man får folk til at se den fornuft, der kan være i at sikre et sundt og stærkt miljø, på.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 25, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal allerførst besvare det spørgsmål, ministeren stillede:

Vi har meddelt – og det står vi ved – at de forslag, som regeringen har stillet vedrørende opstramning af miljøgarantien og vedrørende åbenhed, støtter Enhedslisten. Jeg kan her kun tale på Enhedslistens vegne.

Efter denne behandling af beslutningsforslaget må man jo konstatere, at der er noget, der minder om et flertal i Folketinget, som i virkeligheden ikke bryder sig om, at regeringen har fremsat et forslag om nye bestemmelser om beskæftigelse i Maastricht-Traktaten, og modstanden går naturligvis især på de tilskyndelsesforanstaltninger, som skal kunne vedtages med kvalificeret flertal, men som det jo heldigvis ser ud til at regeringen ikke kan komme igennem med i EU.

Men derfor er det jo ikke desto mindre forkert at fremsætte sådan en forslag, som giver beføjelser til EU til at blande sig i vores økonomiske politik her i Danmark, og derfor bliver det jo

spændende at se, om der er tale om en gratis omgang fra V's og K's side eller man mener det alvorligt, at et sådant forslag ikke skal fremsættes.

Og jeg er blevet stillet et spørgsmål af hr. Kent Kirk, som mener, at jeg har sagt noget uklart. Men jeg mener ikke, at jeg har sagt noget uklart.

Enhedslisten har fremsat dette forslag og vil naturligvis være med til at gennemføre det – det er jo klart, for ellers havde vi ikke fremsat det – og regeringen har så gjort opmærksom på, at den ikke vil trække sit forslag tilbage, og det kan give parlamentariske konsekvenser, men det vedrører altså ikke den saglige behandling af dette forslag. Jeg tror næsten ikke, jeg kan sige det mere klart.

Og så skal jeg naturligvis sige tak for tilslutningen fra Fremskridtspartiet.

Så må vi jo håbe, at der ikke sker det, at de andre regeringer i EU pludselig skifter opførsel og vil til at give Danmark substansindrømmelser på det område.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jamen hr. Keld Albrechtsen har sådan set opfattet det meget rigtigt, synes jeg, og det, man kan beklage, er vel, at forslaget er blevet fremlagt på regeringskonferencen på en sådan måde. Men nu skete det jo også i stor hast, og jeg tror – og det tror jeg også man har lært – at hvis man var kommet til Folketingets Europaudvalg med det beskæftigelsesforslag, inden man havde fremlagt det, havde man nok også fået det tilpasset det, som er stemningen i Europaudvalget, for der er jo ikke fra vores side modstand imod at gøre noget for beskæftigelsen, og det sagde jeg også i mit første indlæg. Men vi er faktisk tilhængere af, at man prøver at finde den rigtige formel, og derfor var det jo en finpudsning af forslaget, der var behov for.

Men vi husker jo alle sammen, hvad det var, der skete, og det var, at statsministeren jo absolut skulle have forslaget frem i konkurrence med den svenske statsminister, og derfor fulgte man ikke den normale procedure. Men de ting går jeg ud fra at vi nu har fået på plads, og derfor kan vi jo kun give det råd til regeringen at sørge for at få diskuteret den slags ting med Folketingets partier, så man har en bred parlamentarisk basis bag de forslag, man lægger frem, for alt andet vil være meget uheldigt.

Og så er vi selvfølgelig interesserede i at høre, om det, som hr. Keld Albrechtsen har forstået, er

rigtigt: at regeringen har gjort det til et kabinets-spørgsmål, men det går jeg ud fra at udenrigsministeren vil tage fat i heroppe fra Folketingets talerstol.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 26, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil indledningsvis sige, at jeg synes, debatten om både beslutningsforslag nr. B 25 og beslutningsforslag nr. B 26 har vist, at det var om ikke andet så i hvert fald en demokratisk fejltagelse, Europaudvalget begik, da det den 11. september i år vedtog en ny beretning, som medfører, at regeringen ikke skal søge mandat i Europaudvalget for de forslag af væsentlig karakter, som regeringen ønsker at fremlægge på regeringskonferencen, for vi har i dag fået oplyst, at der på begge de to beslutningsforslags områder faktisk er et meget stort antal mandater i Folketingssalen, som er modstandere af regeringens linje, og muligvis endog et flertal i Folketinget, som ikke støtter regeringen.

For én ting er, at vi normalt kan konstatere, at befolkningens flertal er modstander af Folketingets flertals linje, men en anden og meget betænkelig ting er naturligvis, at vi her har at gøre med en situation, hvor regeringen altså har fået så lang en snor af Europaudvalgets flertal, at regeringen kan fremlægge forslag, som den ikke er sikker på at have bred parlamentarisk dækning for i det danske Folketing.

Og det får mig selvfølgelig til i stedet for at rette skytset mod regeringen så at rette skytset mod Venstre og De Konservative, for jeg synes, det er ganske uforståeligt, at to borgerlige partier på den måde har ønsket at sætte sig selv uden for indflydelse med hensyn til, hvilken politik regeringen fører på regeringskonferencen, og jeg kan ikke tage det som udtryk for andet, end at V og K nok, når det kommer til stykket, er meget godt tilfreds med, at regeringen må tage slagsmålet om den førte politik på regeringskonferencen, for så kan V og K læne sig tilbage og i ro og mag kritisere regeringen, hvor V og K mener de ønsker at kritisere regeringen, og så kan de gøre det på gratisbillet, fordi det ikke har nogen konsekvenser.

Det er jo det, vi kan konstatere af hr. Kent Kirks indlæg her tidligere i dag, hvor han klart gav udtryk for, at De Konservative er imod beskæftigelsesforslaget, men muligvis alligevel

ikke stemmer for beslutningsforslaget, fordi det vil være for pinligt, at Danmark har afleveret et forslag til regeringskonferencen, som regeringen så efterfølgende skal trække tilbage. Men det havde jo været mere klogt, at V og K havde bakket os andre op i det synspunkt, at regeringen skulle søge mandat, og at den gamle beretning, som gik ud på, at regeringen skulle søge mandat i Europaudvalget, dermed skulle være gældende, for så ville man jo have haft mulighed for i Europaudvalget at rette regeringen ind på det spor, som et flertal i Folketinget reelt ønsker at den skal befinde sig på.

Så derfor synes jeg, at hele denne procedure – som jo er baggrunden for, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti har valgt at lægge disse forslag frem i Folketingssalen – har debatten i dag vist er afgørende forkert. Og man burde jo så tage konsekvensen af det og være med til at ændre den procedure, men jeg er bange for, at konklusionen i dag bliver den, at der ikke er flertal for at ændre proceduren og dermed trække noget af den line ind, som man har givet regeringen på regeringskonferencen.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 25 havde udenrigsministeren den kommentar, at han undrede sig over, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti var enige om – var samlet om, som udenrigsministeren sagde – at forhindre forbedringer.

Det er jo en underlig magi, ord kan have, og jeg skal bare kort fortælle, at jeg tror, bemærkningerne klart fortæller, at i hvert fald Dansk Folkeparti ikke mener, at de forslag, regeringen har stillet, er udtryk for forbedringer, og derfor er det selvfølgelig noget sludder, udenrigsministeren siger i sit startindlæg til denne debat.

Og om beslutningsforslag nr. B 26, som jo primært er det forslag, jeg skal slutte med at omtale, skal jeg sige, at det afgørende her er, at den positivliste, som hr. Ove Fich omtalte i sit ordførerindlæg, jo ikke er fremlagt.

Altså: Når hr. Ove Fich siger, at det jo er på konkrete, afgrænsede områder, man ønsker afgifter, fordi man er klar over, at der ellers er en risiko for, at man på EU-plan ved hjælp af flertalsafgørelser vedtager afgifter, som har fiskal karakter, så er problemet her jo, at regeringen overhovedet ikke har forsøgt at fremlægge en positivliste over, hvad det er for nogle afgifter, der er tale om, men alene bruger betegnelsen miljøafgifter.

Men når man tænker på den danske debat om, hvad der er miljøafgifter, så er der jo altså

meget stor forskel på, hvordan regeringspartierne definerer ordet miljøafgifter – det har flere andre også været inde på under debatten i dag – og det er derfor, vi ikke er spor trygge ved, at regeringen får vedtaget en ramme på EU-plan, der medfører, at det er muligt at vedtage miljøafgifter ved hjælp af flertalsafgørelser, og så først efterfølgende skal lave denne positivliste.

Det havde været langt mere klogt, at regeringen havde forsøgt – bare for sit eget vedkommende – at lave en positivliste og så havde forelagt den for Folketingets Europaudvalg, inden den var kommet med et sådant forslag.

Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at Folketingets Skatteudvalg i lang tid har forsøgt at formå Kommissionen til at fremlægge en positivliste og flere gange har rykket skatteministeren for en sådan positivliste, uden at det er lykkedes. Det begyndte for over et år siden, og skatteministeren er sågar her i efteråret blevet rykket, men har ikke kunnet give Folketingets Skatteudvalg nogen som helst dokumentation for, hvad det er for en positivliste, der påtænkes.

Så regeringen er på gyngende grund med hensyn til disse flertalsafgørelser om afgifter, og derfor er det mit håb, at vi, når vi når til anden og sidste behandling, vil stå i en situation, hvor den kritik, der har været af regeringens politik med hensyn til flertalsafgørelser på miljøområdet, vil udmønte sig i, at et flertal her i Folketinget siger til regeringen, at det er en uacceptabel politik, regeringen på dette område fører på regeringskonferencen, og så tager konsekvensen af den holdning, som man jo også her under førstebehandlingen har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er lige for at rette en misforståelse, for jeg synes, man blander tingene meget sammen.

Altså: Beretningen fra september om den procedure, vi nu følger, kom jo efter, at beskæftigelsesforslaget var blevet fremlagt af statsministeren på et topmøde under regeringskonferencen, og derfor er man nødt til lige at holde det beskæftigelsesforslag lidt ude fra de andre ting og prøve at se på, om den beretning og den procedure, vi nu har valgt, ikke sikrer os, at regeringen i det mindste lytter til Europaudvalget og tilpasser sine forslag til de råd, vi giver i Europaudvalget. Og jeg mener ikke, at der ikke har været et klart flertal bag nogen af de forslag, der senere er lagt frem.

Men det er rigtigt, at når vi kigger på beskæftigelsesforslaget, så fremlagde statsministeren det fuldstændig for egen regning, og derfor har det forslag jo også en særlig status, for dér blev vi ikke først taget med på råd; det blev bare lagt på bordet, og så har vi efterfølgende fået en orientering om, at det er lagt frem, og derfor er vi nødt til at kigge på beskæftigelsesforslaget på en anden måde, end vi kigger på alle de andre forslag, som er blevet fremlagt i overensstemmelse med den procedure, vi har vedtaget i beretningen fra september måned.

Det synes jeg hr. Kristian Thulesen Dahl skal være opmærksom på. Og så vidt jeg har kunnet se, er det stort set kun beskæftigelsesforslaget, der faktisk er et flertal imod visse dele af.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Først til fru Annette Just:

Udvidelsen er og bliver hovedformålet med regeringskonferencen. Det fremgår i øvrigt krystalklart af regeringens forhandlingsgrundlag. Jeg sagde, at et beskæftigelsesafsnit var en dansk hovedprioritet, men det rokker jo ikke ved, at det er udvidelsen, der er drivkraften på hele regeringskonferencen.

Hvad angår tilskyndelsesforanstaltningerne, er de en del af det danske forslag, som er fremlagt på konferencen. Og jeg kan oplyse, at de også er en del af det irske formandskabs forslag.

Hvad resultatet bliver, når vi er færdige med regeringskonferencen, kan man i øjeblikket kun gisne om. Men jeg kan konstatere, at tilskyndelsesforanstaltningerne er en del af både de danske forslag og det irske formandskabs forslag.

Jeg vil i øvrigt bekræfte, at regeringen ikke har til hensigt at trække disse beskæftigelsesforslag tilbage og ikke finder nogen anledning til det. Det ville i øvrigt ikke ændre så meget, for formandskabet har jo fremlagt tilsvarende forslag. Så det er ikke kun et spørgsmål om, hvad Danmark vil, for en række andre lande ønsker jo det samme som det, vi har fremlagt; så den side af sagen er vist ret klar: Vi trækker ikke disse forslag tilbage og kan derfor ikke stemme for dette beslutningsforslag.

Jeg vil i øvrigt bekræfte hr. Kent Kirk i hans opfattelse: Regeringen har fremlagt disse forslag til orientering, og Europaudvalget tog til efterretning, at forslagene blev fremlagt.

Men hr. Keld Albrechtsen forsøger jo at køre storpolitik på sagen, og disse forsøg har jeg fulgt med stor interesse, og jeg må sige, at forestillingen om, at der til sidst i Folketingssalen i en sag

af denne art med dette indhold skulle danne sig et flertal, der pålagde regeringen at trække sine forslag tilbage, anser jeg for helt grå teori, og det vil vise sig i sagens videre forløb, at sådan forholder det sig, og det tror jeg også hr. Keld Albrechtsen ved. Så skulle vi ikke lade den diskussion gå derhen, hvor den hører hjemme. Den tåler ikke rigtig realiteternes lidt skarpe lys.

Hvad miljøafgifterne angår, så har det været vigtigt for os at få slået princippet om miljøafgifter fast. Det er det, vi ønsker forhandlingerne skal handle om. Hvis først det kan lykkes at få knæsat princippet, så står derefter udformningen af en liste over afgifter tilbage. Det har været nævnt ved flere lejligheder her i Folketingssalen, at sådanne områder, som f.eks. afgifter på svovl og pesticider, ville være gode kandidater til at indgå i en sådan liste.

Jeg kan så i øvrigt konstatere, at jeg fik et svar fra Enhedslisten på spørgsmålet om de øvrige miljøforslag. Det fik jeg ikke fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Det svar vil jeg så søge ved anden lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om udlevering af alle ønskede dokumenter til sagsøger i sagen om regeringens overholdelse af grundloven ved dansk medlemskab af Den Europæiske Union.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(FremSAT 29/10 96).